Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/6/EK**

(2003. gada 28. janvāris)

par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)

(OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/26/EK (2008. gada 11. marts)	L 81	42	20.3.2008

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/6/EK

(2003. gada 28. janvāris)

par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([3]),

saskaņā ar procedūru, kas noteikta 251. pantā ([4]),

tā kā:

(1) Patiesi vienots finanšu pakalpojumu tirgus ir izšķiroši nozīmīgs ekonomiskai izaugsmei un darba vietu izveidošanai Kopienā.

(2) Lai finanšu tirgus būtu vienots un efektīvs, ir vajadzīga tirgus integritāte. Ekonomiskā izaugsme un labklājība nebūs iespējama, ja vērtspapīru tirgu darbība nebūs vienmērīga un sabiedrība neuzticēsies šiem tirgiem. Tirgus ļaunprātīga izmantošana kaitē finanšu tirgu integritātei un vājina sabiedrības uzticību vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem.

(3) Komisijas 1999. gada 11. maija paziņojumā "Principi darbībām finanšu pakalpojumu jomā: rīcības plāns", uzskaitītas virkne darbības, kas ir vajadzīgas, lai pabeigtu vienotā finanšu pakalpojumu tirgus izveidi. Eiropadomes sanāksmē Lisabonā 2000. gada aprīlī tika izvirzīta prasība īstenot minēto rīcības plānu līdz 2005. gadam. Šajā rīcības plānā uzsvērta vajadzība izstrādāt direktīvu par cīņu pret tirgus manipulācijām.

(4) 2000. gada 17. jūlija sanāksmē Padome izveidoja Viedo komiteju Eiropas vērtspapīru tirgu regulēšanai. Savā nobeiguma ziņojumā Viedo komiteja ierosināja ieviest jaunas likumdošanas metodes, kuru pamatā četrpakāpju process, proti, struktūras principi, īstenošanas pasākumi, sadarbība un īstenošana. Procesa 1. pakāpē, proti, direktīvā, būtu izvirzāmi plaši vispārēji "pamata" principi, savukārt 2. pakāpē izstrādājami tehniski īstenošanas pasākumi, kas ir jāpieņem Komisijai ar komitejas palīdzību.

(5) Rezolūcijā, kas tika pieņemta Eiropadomes sanāksmē Stokholmā 2001. gada martā, tika apstiprināts Viedo komitejas nobeiguma ziņojums un ierosinātais četrpakāpju process, lai efektivizētu Kopienas vērtspapīru likumdošanas izstrādi un padarītu to caurskatāmāku.

(6) Ar savu 2002. gada 5. februāra rezolūciju par finanšu pakalpojumu tiesību aktu ieviešanu Eiropas Parlaments arī apstiprināja Viedo komitejas ziņojumu; apstiprinājuma pamatā bija svinīga deklarācija, ko Komisija izteica Parlamenta priekšā tajā pašā dienā, un vēstule, ko 2001. gada 2. oktobrī iekšējā tirgus komisārs nosūtīja Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetāro lietu komitejas priekšsēdētājam par garantijām Eiropas Parlamenta nozīmīgumam šajā procesā.

([1]) OV C 240 E, 28.8.2001., 265. lpp.
([2]) OV C 80, 3.4.2002., 61. lpp.
([3]) OV C 24, 26.1.2002., 8. lpp.
([4]) Eiropas Parlamenta 2002. gada 14. marta atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 2002. gada 19. jūlija kopējā nostāja (OV C 228 E, 25.9.2002., 19. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2002. gada 24. oktobra Lēmums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).

▼B

(7) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]).

(8) Saskaņā ar Eiropadomes sanāksmi Stokholmā 2. pakāpes īstenošanas pasākumiem biežāk būtu jākalpo tam, lai nodrošinātu, ka tehniskie noteikumi var tikt atjaunināti atbilstoši pārmaiņām tirgū un uzraudzībā, un visiem 2. pakāpes darba posmiem būtu jānosaka termiņi.

(9) Eiropas Parlamenta rīcībā būtu jābūt trīs mēnešiem no īstenošanas pasākumu projekta pirmās iesniegšanas reizes, lai tas varētu izskatīt tos un sniegt savu atzinumu. Ārkārtējos un attiecīgi pamatotos gadījumos šo termiņu tomēr var samazināt. Ja minētā termiņa laikā Eiropas parlaments pieņem rezolūciju, Komisijai pasākumu projekts ir jāpārskata.

(10) Līdz ar pārmaiņām finanšu un tehnikas jomā dažādojas faktori, kas veicina tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, līdzekļi un iespējas īstenot šādu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu; pie šādām pārmaiņām pieskaitāmi jauni produkti, jaunas tehnoloģijas, pārrobežu darbību pieaugums un *Internet* tīkls.

(11) Esošais Kopienas tiesiskais regulējums, kas paredzēts tam, lai aizsargātu tirgus integritāti, nav pilnīgs. Tiesiskās prasības dažādās dalībvalstīs atšķiras, radot tirgus dalībniekiem neskaidrību par jēdzieniem, definīcijām un to piemērojumu. Dažās dalībvalstīs nav tiesību aktu, kas attiecas uz jautājumiem par cenu manipulācijām un maldinošas informācijas izplatīšanu.

(12) Tirgus ļaunprātīga izmantošana ietver iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas. Tiesību aktu mērķis attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu ir tāds pats kā attiecībā uz tirgus manipulāciju novēršanu: nodrošināt Kopienas finanšu tirgu integritāti un paaugstināt investoru uzticību minētajiem tirgiem. Tādēļ ir ieteicams pieņemt apvienotus noteikumus, lai apkarotu gan iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, gan tirgus manipulācijas. Vienota direktīva nodrošinās vienādu atbildības sadales, īstenošanas un sadarbības struktūru visā Kopienā.

(13) Ņemot vērā izmaiņas finanšu tirgos un Kopienas tiesību aktos, kas notikušas kopš pieņemta Padomes Direktīva 89/592/EEK (1989. gada 13. novembris), ar ko koordinē noteikumus par iekšējas informācijas ļaunprātīgu izmantošanu ([2]), minētā direktīva tagad ir jāatceļ, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktiem attiecībā uz cīņu pret tirgus manipulācijām. Ir nepieciešama arī jauna direktīva, lai novērstu trūkumus Kopienas tiesību aktos, ko varētu izmantot nelikumīgai darbībai un kas grautu sabiedrības uzticību, un tādējādi traucētu tirgu vienmērīgu darbību.

(14) Šī direktīva atbilst raizēm, ko pēc 2001. gada 11. septembra teroristu uzbrukumiem dalībvalstis izteikušas par cīņu pret teroristu darbību finansēšanu.

(15) Iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana un tirgus manipulācijas kavē pilnīgu un atbilstīgu tirgus caurskatāmību, kura ir visu integrēto finanšu tirgu dalībnieku darbību priekšnoteikums.

(16) Iekšēja informācija ir jebkura precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem. Informāciju, kas varētu ievērojami ietekmēt cenu attīstību un veidošanu regulētā tirgū kā tādā, varētu uzskatīt par informāciju, kas netieši attiecas uz vienu vai vairā-

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
([2]) OV L 334, 18.11.1989., 30. lpp.

▼B

kiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem attiecīgiem atvasinātiem finanšu instrumentiem.

(17) Attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu jāņem vērā tie gadījumi, kad iekšējas informācijas izcelsme ir nevis profesionālā vai funkcionālā darbībā, bet noziedzīgas darbībās, kuru sagatavošana vai īstenošana varētu ievērojami ietekmēt viena vai vairāku finanšu instrumentu cenas vai arī cenu veidošanu regulētā tirgū kā tādā.

(18) Iekšējās informācijas izmantošana var būt finanšu instrumentu iegāde vai realizēšana, ko veic tāda persona, kas zina to vai kurai būtu bijis jāzina, ka rīcībā esošā informācija ir iekšēja informācija. Šajā sakarā kompetentajām iestādēm būtu jānosaka, kas ir zināms vai būtu jāzina parastai un saprātīgai personai, ņemot vērā apstākļus. Turklāt tikai tas fakts vien, ka tirgus organizētāji, vai struktūras, kam ir tiesības būt par darījuma partneriem, vai personas, kurām ir tiesības pildīt rīkojumus tādu trešo personu vārdā, kuru rīcībā ir iekšējā informācija, pirmajos divos gadījumos veic vienīgi savas likumīgās finanšu instrumentu pirkšanas vai pārdošanas darbības vai, pēdējā gadījumā, izpilda kādu rīkojumu, ievērojot noteikumus, kas uz tām attiecas, pats par sevi nav jāuzskata par šādas iekšējās informācijas izmantošanu.

(19) Dalībvalstīm būtu jācīnās pret tādu darbību, ko sauc par "apsteigšanu" ("*front running*"), tostarp "apsteigšanu" atvasināto instrumentu gadījumā, kad šī darbība ir tirgus ļaunprātīgu izmantošanu saskaņā ar šīs direktīvas definīcijām.

(20) Persona, kura veic darbības vai izdod rīkojumus, kas ir tirgus manipulācijas, var pierādīt, ka tās motīvi šo darbību sakarā bija likumīgi un ka šīs darbības un tirdzniecības rīkojumi ir saskaņā ar pieņemto praksi attiecīgajā regulētajā tirgū. Tomēr var piemērot kādu sodu, ja kompetentā iestāde konstatē, ka šo darbību vai tirdzniecības rīkojumu pamatā ir kāds cits, nelikumīgs, motīvs.

(21) Kompetentā iestāde var sniegt norādes par šajā direktīvā minētajiem jautājumiem, piemēram, par iekšējās informācijas definīciju attiecībā uz atvasinātiem preču instrumentiem vai par to, kā īstenojama pieņemtās tirdzniecības prakses definīcija saskaņā ar tirgus manipulāciju definīciju. Šīm norādēm jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem un īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar komitoloģijas procedūru.

(22) Dalībvalstīm jābūt iespējai izvēlēties vispiemērotāko veidu, lai regulētu tādu personu darbību, kuras pēta finanšu instrumentus vai emitentus vai izplata šādu pētījumu rezultātus vai kuras emitē finanšu instrumentus, vai kuras sagatavo vai izplata citu informāciju, ar ko rekomendē vai iesaka ieguldījumu stratēģiju, tostarp attiecīgus pašregulācijas mehānismus, kas būtu jādara Komisijai zināms.

(23) Savās *Internet* tīkla vietnēs publicējot iekšējo informāciju, emitentiem būtu jāievēro noteikumi attiecībā uz personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]).

(24) Ātra un godīga informācijas nodošana atklātībai stiprina tirgus integritāti, savukārt, selektīvi nododot atklātībai informāciju, emitenti var izraisīt to, ka investori zaudē uzticību finanšu tirgu integritātei. Profesionālajiem tirgus dalībniekiem jāveicina tirgus integritāte, izmantojot dažādus līdzekļus. Šādi pasākumi var būt, piemēram, "pelēko sarakstu" izveide, "tirdzniecības logu" īstenojums attiecībā uz jūtīgām personāla kategorijām, iekšējo rīcības kodeksu piemērošana un "Ķīnas mūru" izveide. Šādi aizsargpa-

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

▼B

sākumi var veicināt cīņu pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu tikai tad, ja tos īsteno apzinīgi un ja tos atbilstīgi kontrolē. Šo pasākumu pareizas īstenošanas kontrolei, piemēram, var izraudzīt personas, kas attiecīgajās iestādēs būtu atbildīgas par atbilstību šiem pasākumiem, kā arī noteikt regulāras pārbaudes, ko veic neatkarīgi revidenti.

(25) Pateicoties mūsdienu saziņas metodēm, finanšu tirgu profesionāļi un privātie investori ir vienlīdzīgāki attiecībā uz piekļuvi finansiālajai informācijai, bet tajā pašā laikā arī palielinājies risks, ka tiek izplatīta kļūdaina vai maldinoša informācija.

(26) To darbību lielāka caurskatāmība, kuras emitentsabiedrībās veic personas, kas pilda vadības pienākumus, un, vajadzības gadījumā, cieši ar tām saistītās personas, ir aizsargpasākums attiecībā pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Pat atsevišķas minēto darbību publikācijas arī var būt vērtīgs informācijas avots investoriem.

(27) Tirgus dalībniekiem jāsekmē tas, ka tirgus ļaunprātīga izmantošana tiek novērsta, un jāpieņem strukturāli noteikumi, kas paredzēti tam, lai novērstu un atklātu tirgus manipulāciju darbības. Šādi noteikumi var aptvert prasības attiecībā uz noslēgto darījumu caurskatāmību, cenu regulēšanas jomā noslēgto nolīgumu nodošanu atklātībā pilnā mērā, taisnīgu elektroniskās starpniecības sistēmu, efektīvas neparasta darījuma pieprasījumu atklāšanas sistēmas ieviešanu, pietiekami noturīgām finanšu instrumentu salīdzināmo cenu noteikšanas shēmām, kā arī prasības attiecībā uz precizitāti noteikumos par darbību apturēšanu.

(28) Dalībvalstīs šī direktīva būtu jāinterpretē un jāīsteno saskaņā ar efektīva regulējuma prasībām, lai aizsargātu to vērtspapīru turētāju intereses, kuriem ir balss tiesības kādā uzņēmējsabiedrībā (vai kuriem šādas tiesības var būt, pateicoties tiesību vai konversijas īstenojumam), kad attiecībā uz uzņēmējsabiedrību izteikts publisks pārņemšanas piedāvājums vai cits priekšlikums par kontroles maiņu. Jo īpaši šī direktīva nekādi neliedz dalībvalstīm ieviest vai uzturēt tādus pasākumus, kurus tā uzskata par atbilstošiem šiem mērķiem.

(29) Faktu, ka ir pieejama iekšēja informācija par kādu citu uzņēmējsabiedrību, un faktu, ka šī informācija tiek izmantota saistībā ar publisku pārņemšanas piedāvājumu nolūkā iegūt kontroli pār minēto uzņēmējsabiedrību vai saistībā ar piedāvājumu apvienoties ar minēto uzņēmējsabiedrību, pašu par sevi nevar uzskatīt par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu.

(30) Sakarā ar to, ka pirms iegādāties vai realizēt finanšu instrumentus persona, kura veic vienu vai otru no šīm darbībām, obligāti pieņem lēmumu par šādu iegādi vai realizāciju, šīs iegādes vai realizācijas veikšanu kā tādu nevar uzskatīt par iekšējās informācijas izmantošanu.

(31) Par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu šīs direktīvas nozīmē nevar uzskatīt pētījumus un novērtējumus, kas iegūti no publiski pieejamajiem datiem, un tādējādi jebkuru darbību, ko veic, balstoties uz šādiem pētījumiem vai novērtējumiem, kā tādu.

(32) Dalībvalstis un Eiropas Centrālo banku sistēmu, valstu centrālās bankas vai jebkuru citu oficiāli norīkoto iestādi, vai jebkuru personu, kura rīkojas to vārdā, nebūtu jāierobežo monetārās, valūtas maiņas vai valsts parāda pārvaldības politikas īstenojumā.

(33) Dažos gadījumos finanšu instrumentu stabilizēšana vai darbības ar pašu akcijām saskaņā ar atpirkuma programmām var būt likumīgas, un tādēļ tās kā tādas nevar uzskatīt par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Jāizstrādā kopēji standarti, lai nodrošinātu praktisku vadību.

(34) Sakarā ar finanšu tirgu attīstību, straujām izmaiņām un jaunu produktu klāstu, kā arī jauninājumiem šī direktīva plaši piemēro-

▼B

jama attiecībā uz konkrētajiem finanšu instrumentiem un finanšu paņēmieniem, lai nodrošinātu Kopienas finanšu tirgu integritāti.

(35) Nolūkā radīt līdzvērtīgus nosacījumus Kopienas finanšu tirgos ir jānosaka šajā direktīvā iekļauto noteikumu ģeogrāfiski plaša piemērošana. Attiecībā uz atvasinātiem instrumentiem, ar ko nevar tirgoties, bet uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma, katrai dalībvalstij jābūt kompetentai, lai sankcionētu darbības, kas veiktas tās teritorijā vai ārzemēs un kas attiecas uz finanšu pamatinstrumentiem, kas apstiprināti tirdzniecībai regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas tās teritorijā, vai attiecībā uz ko iesniegta apstiprinājuma prasība tirdzniecībai šajā regulētajā tirgū. Katrai dalībvalstij ir jābūt arī kompetentai, lai sankcionētu tās darbības, kas veiktas tās teritorijā un kas attiecas uz finanšu pamatinstrumentiem, kuri pieņemti tirdzniecībai kādas dalībvalsts regulētā tirgū vai attiecībā uz kuriem iesniegta apstiprinājuma prasība tirdzniecībai šajā tirgū.

(36) Sakarā ar to, ka kompetentās iestādes dalībvalstīs ir komplicētas un to pienākumi ir atšķirīgi, tirgus dalībniekiem var rasties neskaidrības. Katrā dalībvalstī ir jānorīko vienota kompetentā iestāde, lai gādātu par to, ka tiek izpildīts vismaz gala pienākums nodrošināt atbilstību noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, kā arī starptautiskā sadarbība. Šai iestādei jābūt administratīva rakstura iestādei, lai nodrošinātu to, ka tā ir neatkarīga attiecībā pret tirgus dalībniekiem, un izvairītos no interešu konfliktiem. Dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem jānodrošina kompetentās iestādes finansējums. Minētās iestādes rīcībā jābūt piemērotiem mehānismiem, lai nodrošinātu apspriešanos par varbūtējām izmaiņām valsts tiesību aktos, piemēram, padomdevēja komiteja, ko veido emitentu, finanšu pakalpojumu sniedzēju un patērētāju pārstāvji, lai tā būtu pilnīgi informēta par minēto personu nostāju un rūpēm.

(37) Uzraudzības efektivitāte tiks garantēta, pateicoties vienotam iedarbīgu pilnvaru un darbības līdzekļu minimumam katras dalībvalsts kompetentās iestādes rīcībā. Arī tirgus dalībniekiem un visiem ekonomiskā procesa dalībniekiem savā līmenī jāveicina tirgus integritāte. Tādējādi vienotās kompetentās iestādes norīkošana, lai novērstu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, nenozīmē, ka nepastāv sadarbības sakari, vai iespēja uz savu atbildību deleģēt savas pilnvaras, starp minēto iestādi un tirgus dalībniekiem, lai nodrošinātu, ka efektīvi tiek pārraudzīts tas, kā tiek ievēroti saskaņā ar šo direktīvu pieņemtie noteikumi.

(38) Lai nodrošinātu to, ka Kopienas regulējums attiecībā pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu ir pietiekami efektīvs, ir svarīgi, lai katrs saskaņā ar šo direktīvu noteiktu aizliegumu vai prasību pārkāpums tiktu tūlīt atklāts un sodīts. Šajā sakarā sankcijām jābūt pietiekami preventīvām un samērā ar pārkāpuma smagumam un gūtajai peļņai, un tās jāpiemēro konsekventi.

(39) Dalībvalstīm jābūt uzmanīgām, nosakot administratīvus pasākumus un sankcijas, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt zināmu vienotību dalībvalstu noteikumos.

(40) Sakarā ar to, ka attīstās pārrobežu darbības, jānostiprina sadarbība valstu kompetento iestāžu starpā un vispārēju noteikumu kopums, kas regulē informācijas apmaiņu to starpā. Organizācijai, kas katrā dalībvalstī pilnvarota veikt uzraudzību un izmeklēšanu, nebūtu jākavē sadarbība starp valstu kompetentajām iestādēm.

(41) Dalībvalstis atsevišķi pilnā mērā nevar sasniegt iecerētās rīcības mērķi, proti, novērst tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ļaunprātīgi izmantojot iekšējo informāciju un īstenojot tirgus manipulācijas, un tādējādi minēto pasākumu mēroga un nozīmīguma dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī; Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcio-

▼B

nalitātes principu šī direktīva nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.

(42) Šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem laiku pa laikam var būt nepieciešamas tehniskas norādes un īstenošanas pasākumi, lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos. Tādējādi pēc apspriešanās ar Eiropas vērtspapīru komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ([1]), Komisijai jāpiešķir attiecīgas pilnvaras, lai tā varētu noteikt īstenošanas pasākumus, ar noteikumu, ka tie negroza šīs direktīvas pamatelementus un Komisija rīkojas saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem.

(43) Īstenojot savas izpildes pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu, Komisijai jāievēro šādi principi:

— ir jānodrošina, ka tiek saglabāta ieguldītāju uzticība finanšu tirgiem, sekmējot augstus caurskatāmības standartus minētajos tirgos,

— ir jānodrošina, ka ieguldītājiem ir pieejams plašs konkurējošu instrumentu klāsts, kā arī viņu stāvoklim piemērota informācija un aizsardzība,

— ir jānodrošina, ka neatkarīgās pārvaldes iestādes konsekventi izpilda noteikumus, jo īpaši attiecībā uz cīņu pret finanšu noziegumiem,

— ir jānodrošina augsta līmeņa caurskatāmība un visu tirgus dalībnieku, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes apspriešanās,

— ir jāveicina jauninājumi finanšu tirgos, lai nodrošinātu, ka tie ir dinamiski un efektīvi,

— ir jānodrošina tirgus integritāte, cieši un aktīvi uzraugot finanšu jauninājumus,

— jāsamazina kapitāla vērtība un jāuzlabo kapitāla pieejamība,

— ilgtermiņa stabilitāte cenās un priekšrocībās, ko var izmantot tirgus dalībnieki (tostarp mazie un vidējie uzņēmumi un maziem ieguldītāji) saistībā ar īstenošanas pasākumiem,

— ir jāveicina ES finanšu tirgu starptautiskā konkurētspēja, neskarot vajadzīgo starptautiskās sadarbības paplašināšanu,

— ir jānodrošina līdzvērtīgi nosacījumi visu tirgus dalībnieku darbībai ikreiz, kad tas ir lietderīgi, ieviešot Kopienas noteikumus,

— ir jārespektē atšķirības valstu tirgos, ja vien tās nepamatoti neapdraud vienotā tirgus vienotību,

— ir jānodrošina vienotība ar citiem Kopienas tiesību aktiem šajā jomā, jo informācijas traucējumi un caurskatāmības trūkums var apdraudēt tirgu darbību un, jo īpaši, kaitēt patērētājiem un maziem ieguldītājiem.

(44) Šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kuri jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un konkrēti tās 11. pantā, un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantā; Šajā sakarā šī direktīva nekādā gadījumā neliedz dalībvalstīm piemērot savus konstitucionālos noteikumus, kas attiecas uz preses brīvību un vārda brīvību citos masu informācijas līdzekļos,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

([1]) OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

▼B

1. pants

Šajā direktīvā:

1) "iekšēja informācija" ir kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.

   Attiecībā uz atvasinātajiem preču instrumentiem, "iekšēja informācija" ir kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem atvasinātajiem instrumentiem, un ko tādu tirgu lietotāji, kuros tirgo šādus atvasinātos instrumentus, būtu cerējuši saņemt saskaņā ar minētajos tirgos pieņemto tirgus praksi.

   Attiecībā uz personām, kurām uzticēts izpildīt rīkojumus par finanšu instrumentiem, "iekšēja informācija" ir arī informācija, ko sniedzis kāds klients un kas saistīta ar klienta rīkojumiem, kuri vēl nav izpildīti, un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt minēto finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas;

2) "tirgus manipulācijas" ir:

   a) darbības vai rīkojumi,

      — kas sniedz vai var sniedz nepareizas vai maldinošas norādes attiecībā uz finanšu instrumentu piedāvājumu, pieprasījumu vai cenu, vai

      — ar kuriem, vienai vai vairākām personām sadarbojoties, vienam vai vairākiem finanšu instrumentiem tiek noteikta neatbilstoša vai mākslīga cena,

      ja vien persona, kas veikusi darbības vai izdevusi rīkojumus, nepierāda, ka šādas rīcības motīvi ir likumīgi un ka šīs darbības vai šie rīkojumi atbilst pieņemtajai tirgus praksei attiecīgajā regulētajā tirgū;

   b) darbības vai rīkojumi, kam izmanto fiktīvas procedūras vai cita veida krāpšanu vai viltu;

   c) tādas informācijas izplatīšana, izmantojot vai nu informācijas līdzekļus, tostarp *Internet* tīklu, vai arī kādus citus līdzekļus, kura sniedz vai var sniegt nepareizas vai maldinošas norādes attiecībā uz finanšu instrumentiem, tostarp arī baumu un nepareizu vai maldinošu ziņu izplatīšana, kad šo informāciju izplatījusī persona zināja vai tai būtu vajadzējis zināt to, ka šī informācija ir kļūdaina vai maldinoša. Attiecībā uz žurnālistiem, kas darbojas atbilstīgi savai profesijai, šāda veida informācijas izplatīšanu jāizvērtē, neskarot 11. pantu un ņemot vērā noteikumus, kas piemērojami viņu profesijai, ja vien minētās personas tieši vai netieši negūst kādu labumu vai peļņu no attiecīgās informācijas izplatīšanas.

      Jo īpaši, še turpmāk minētie piemēri izriet pamatdefinējuma a), b) un c) punktā:

      — dominējoša stāvokļa nodrošināšana kādai personai vai personu grupai, kas sadarbojas, attiecībā uz kāda finanšu instrumenta pieprasījumu vai piedāvājumu, rezultātā tieši vai netieši nosakot pirkšanas vai pārdošanas cenas vai radot citus negodīgas tirdzniecības apstākļus,

      — finanšu instrumentu pirkšana vai pārdošana tirgus slēgšanas brīdī, tādējādi maldinot ieguldītājus, kuri darbojas, pamatojoties uz slēgšanas cenām,

▼B

— tādu priekšrocību izmantošana, ko dod regulāra vai gadījuma rakstura pieeja tradicionālajiem vai elektroniskajiem informācijas līdzekļiem un iespēja izteikt viedokli par kādu finanšu instrumentu (vai netieši par tā emitentu), pēc tam, kad ieņemtas pozīcijas attiecībā uz minēto finanšu instrumentu, kā arī peļņas gūšana no minētā instrumenta cenas izmaiņām pēc minētā viedokļa izteikšanas, tajā pašā laikā atbilstīgi un efektīvi nenododot atklātībai šo interešu konfliktu.

Tirgus manipulāciju definīcijas pielāgo tā, lai varētu aptvert jaunas darbības, kas faktiski ir tirgus manipulācijas;

3) "finanšu instruments":

— vērtspapīri, kas definēti Padomes Direktīvā 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ([1]),

— kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikāti,

— naudas tirgus instrumenti,

— standartizēti nākotnes finanšu līgumi, tostarp līdzvērtīgi instrumenti, par kuriem norēķinās skaidrā naudā,

— nestandartizēti nākotnes procentu likmes līgumi (*FRA*),

— procentu likmes, valūtas un akciju mijmaiņas darījumi,

— iespēju līgumi par jebkura minēto kategoriju instrumenta iegādi vai realizāciju, ieskaitot līdzvērtīgus instrumentus, par kuriem norēķinās skaidrā naudā. Šajā kategorijā jo īpaši ietilpst iespēju darījumi ar valūtu un ar procentu likmēm,

— atvasinātie preču instrumenti,

— jebkurš cits instruments, kas pieņemts tirdzniecībai kādas dalībvalsts regulētā tirgū vai attiecībā uz ko apstiprinājuma pieteikums tirdzniecībai šādā tirgū;

4) "regulēts tirgus" ir tirgus, kas definēts Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 13. punktā;

▼M1

5) "pieņemtās tirgus darbības" ir darbības, ko var var izmantot vienā vai vairākos finanšu tirgos un ko kompetentā iestāde pieņēmusi saskaņā ar pamatnostādnēm, kuras Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar 17. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru;

▼B

6) "persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona;

7) "kompetentā iestāde" ir saskaņā ar 11. pantu norīkotā kompetentā iestāde.

Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu vienveidīgu šīs direktīvas piemērošanu Kopienā, Komisija ►M1 ——————— ◄ nosaka īstenošanas pasākumus attiecībā uz šā panta 1., 2. un 3. punktu. ►M1 Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 17. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. ◄

2. pants

1. Dalībvalstis jebkurai otrajā daļā minētajai personai, kurai ir iekšēja informācija, aizliedz izmantot šo informāciju, tieši vai netieši, uz sava vai uz trešās personas rēķina iegādājoties vai realizējot tos finanšu

([1]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/64/EK (OV L 290, 17.11.2001., 27. lpp.).

▼B

instrumentus, uz kuriem minētā informācija attiecas, vai mēģinot tos iegādāties vai realizēt.

Pirmā daļā attiecas uz jebkuru personu, kurai ir minētā informācija:

a) sakarā ar to, ka tā ir piederīga emitenta administratīvām struktūrām, pārvaldes vai uzraudzības iestādei, vai

b) sakarā ar to, ka tai ir līdzdalība emitenta kapitālā; vai

c) sakarā ar to, ka tai — saistībā ar darbu, profesiju vai pienākumiem — ir pieeja informācijai; vai

d) sakarā ar tās noziedzīgu darbību.

2. Ja 1. punktā minētā persona ir juridiska persona, minētajā punktā noteikto aizliegumu piemēro arī attiecībā uz fiziskām personām, kas līdzdarbojas, pieņemot lēmumu veikt darbību uz attiecīgās juridiskās personas rēķina.

3. Šīs pants neattiecas uz darbībām, kas veiktas, izpildot kādas paredzētas saistības iegādāties vai realizēt finanšu instrumentus, ja minētās saistības izriet no nolīguma, kas noslēgts pirms attiecīgā persona ieguva iekšējo informāciju.

3. pants

Dalībvalstis jebkurai personai, uz ko attiecas 2. pantā paredzētais aizliegums, liedz:

a) izpaust iekšējo informāciju kādai citai personai, ja vien šāda izpaušana nenotiek, veicot savam darbam, profesijai vai pienākumiem parastas darbības;

b) balstoties uz iekšēju informāciju, ieteikt citai personai vai to pamudināt iegādāties vai realizēt tādus finanšu instrumentus, uz kuriem attiecas minētā informācija.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka 2. un 3. pants arī attiecas uz visām minētajos pantos neparedzētām personām, kam ir iekšēja informācija un kas zina vai kam vajadzētu zināt, ka tā ir iekšējā informācija.

5. pants

Dalībvalstīs nevienai personai nav atļauts iesaistīties tirgus manipulācijās.

6. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu instrumentu emitenti iespējami īsā laikā darītu sabiedrībai zināmu iekšēju informāciju, kas tieši attiecas uz minētajiem emitentiem.

Neskarot nevienu pasākumu, kas veikts, lai izpildītu pirmās daļas noteikumus, dalībvalstis nodrošina, ka emitenti uz atbilstīgu laiku ievieto *Internet* tīkla vietnēs visu to iekšējo informāciju, kuru tiem ir jānodod atklātībai.

2. Emitents pats uz savu atbildību var aizkavēt to, ka atklātībai tiek nodota kāda iekšēja informācija 1. punkta nozīmē, lai nekaitētu savām likumīgajām interesēm, ja vien šāda aizkavēšana nevar izraisīt sabiedrības maldināšanu un ja emitents ir spējīgs nodrošināt minētās informācijas konfidencialitāti. Dalībvalstis var prasīt, ka emitents tūlīt informē kompetento iestādi par lēmumu aizkavēt iekšējās informācijas nodošanu atklātībai.

▼B

3. Kad kāds emitents vai persona, kas rīkojas tā vārdā vai uz tā rēķina, izpauž kādu iekšēju informāciju kādai trešai personai, veicot savam darbam, profesijai vai pienākumiem parastas darbības 3. panta a) apakšpunkta nozīmē, dalībvalstis prasa, lai tas pilnā mērā un īstenībā nodotu minēto informāciju atklātībai vai nu vienlaicīgi gadījumā, kad informācijas nodota ar nolūku, vai tūlīt pēc tam gadījumā, kad informācijas izpausta netīši.

Pirmās daļas noteikumus nepiemēro tad, ja personai, kas saņem šo informāciju, jāievēro konfidencialitātes pienākums, neatkarīgi no tā, vai šo pienākumu paredz likums, noteikumi, statūti vai līgums.

Dalībvalstis prasa, lai emitenti vai personas, kas rīkojas to vārdā vai uz to rēķina, izveidotu to personu sarakstu, ko tās nodarbina, pamatojoties uz darba līgumu vai citādi, un kam ir pieeja iekšējai informācijai. Emitenti un personas, kas rīkojas to vārdā vai uz to rēķina, regulāri atjaunina šo sarakstu un iesniedz to kompetentajai iestādei, kad vien tā prasa to.

4. Personas, kas pilda vadības pienākumus attiecībā uz finanšu instrumentu emitentu, un, attiecīgā gadījumā, cieši ar tām saistītās personas, vismaz ziņo kompetentajai iestādei par to, ka pastāv uz pašu rēķina veiktas darbības, kas attiecas uz minētā emitenta akcijām vai uz atvasinātiem instrumentiem, vai uz citiem ar tiem saistītiem finanšu instrumentiem. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc iespējas ātri vismaz individuāla informācija attiecībā uz šādām darbībām bez grūtībām ir pieejama plašai sabiedrībai.

5. Dalībvalstis gādā par to, lai būtu atbilstoši noteikumi, kas nodrošinātu, ka personas, kas pēta finanšu instrumentus vai finanšu instrumentu emitentus vai izplata šo pētījumu rezultātus, vai personas, kas sagatavo vai izplata citu veida informāciju, ar kuru rekomendē vai iesaka ieguldījumu stratēģiju un kura paredzēta izplatīšanas kanāliem vai sabiedrībai, atbilstīgi gādā par to, lai nodrošinātu, ka šāda informācija būtu godīgi atspoguļota un atklātu intereses vai norādītu uz interešu konfliktiem attiecībā uz finanšu instrumentiem, uz kuriem šī informācija attiecas. Šādus noteikumus dara zināmus Komisijai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka tirgus dalībnieki pieņem strukturālus noteikumus, kuru mērķis ir novērst un atklāt tirgus manipulācijas.

7. Lai nodrošinātu atbilstību 1. līdz 5. punktam, kompetentā iestāde var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai sabiedrība būtu atbilstīgi informēta.

8. Valsts iestādes, kas izplata statistikas datus, kas var būtiski ietekmēt finanšu tirgus, izplata tos godīgi un caurskatāmi.

9. Dalībvalstis nosaka, ka katrai personai, kas profesionāli veic darbības ar finanšu instrumentiem, ir pienākums tūlīt brīdināt kompetento iestādi, ja ir iemesls domāt, ka kāda darbība varētu būt iekšējas informācijas ļaunprātīga izmantošana vai tirgus manipulācijas,.

10. Lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu vienveidīgu šīs direktīvas piemērošanu, Komisija ►M1 ——————— ◄ nosaka īstenošanas pasākumus attiecībā uz:

— tehniskajām procedūrām, pēc kurām iekšējā informācija ir jānodod atklātībai, kā minēts 1. un 3. punktā,

— tehniskajām procedūrām, pēc kurām var aizkavēt iekšējas informācijas nodošanu atklātībai, kā minēts 2. punktā,

— tehniskajām procedūrām, kas paredzētas tam, lai sekmētu kopīgu pieeju, īstenojot 2. punkta otrā teikuma noteikumus,

— nosacījumiem, saskaņā ar kuriem emitentiem vai struktūrām, kas darbojas to vārdā, jāveido to personu saraksts, kuras tie nodarbina un kurām ir pieeja iekšējai informācijai, kā minēts 3. punktā, kā arī nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šādi saraksti ir jāatjaunina,

▼B

— to personu kategorijām, uz ko attiecas informācijas izplatīšanas pienākums, kas paredzēts 4. punktā, un darbības rādītājiem, tostarp tās apjomu, kas nosaka paziņošanas pienākumu, kā arī tehniskajām procedūrām, pēc kurām informācija nododama kompetentajai iestādei,

— tehniskajām procedūrām, kas paredzētas tam, lai dažādās 5. punktā minēto kategoriju personas godīgi atspoguļotu pētījumus un citu informāciju, ar ko rekomendē ieguldījumu stratēģiju, kā arī darītu zināmas atklātībai īpašas intereses vai interešu konfliktus, kas paredzēti 5. punktā. Šādās tehniskajās procedūrās ņem vērā noteikumus, kas reglamentē žurnālistu profesionālo darbību, tostarp pašregulējošos noteikumus,

— tehniskajām procedūrām, pēc kurām 9. punktā minētajām personām ir pienākums informēt kompetento iestādi.

▼M1

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 17. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

7. pants

Šī direktīva neattiecas uz darbībām, kuras veic kāda dalībvalsts, Eiropas Centrālo banku sistēma, kāda valsts centrālā banka vai jebkura cita oficiāli norīkota iestāde vai kāda persona, kas darbojas to vārdā, īstenojot monetāro, valūtas maiņas vai valsts parāda pārvaldības politiku. Dalībvalstis šo izņēmumu var attiecināt arī uz savām federālajām zemēm vai līdzīgām vietējām varas iestādēm, ciktāl tas attiecas uz valsts parāda pārvaldību.

8. pants

Šajā direktīvā paredzētie aizliegumi neattiecas ne uz darbībām ar pašu akcijām, kas veiktas atbilstīgi programmām "atpirkšana", ne uz pasākumiem kāda finanšu instrumenta stabilizācijai, ar noteikumu, ka šīs darbības notiek saskaņā ar īstenošanas pasākumiem ►M1 ———— ◄. ►M1 Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 17. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. ◄

9. pants

Šī direktīva attiecas uz visiem finanšu instrumentiem, kuri pieņemti tirdzniecībai regulētā tirgū vismaz vienā dalībvalstī vai attiecībā uz kuriem iesniegts apstiprinājuma pieteikums tirdzniecībai šādā tirgū, neatkarīgi no tā, vai pati darbība patiešām veikta šajā tirgū vai nē.

Šīs direktīvas 2., 3. un 4. pants attiecas arī finanšu instrumentu, kurš nav pieņemts tirdzniecībai kādas dalībvalsts regulētā tirgū, bet kura vērtība ir atkarīga no kāda 1. punktā paredzēta finanšu instrumenta.

Šīs direktīvas 6. panta 1. līdz 3. punkts neattiecas uz tiem emitentiem, kuri nav pieteikuši vai apstiprinājuši savu finanšu instrumentu pieņemšanu tirdzniecībai kādas dalībvalsts regulētā tirgū.

10. pants

Visas dalībvalstis piemēro šajā direktīvā paredzētos aizliegumus un prasības attiecībā uz:

a) darbībām, kas veiktas tās teritorijā vai ārzemēs un kas attiecas uz finanšu instrumentiem, kuri pieņemti tirdzniecībai regulētā tirgū, kas

▼B

atrodas vai darbojas tās teritorijā, vai attiecībā uz kuriem iesniegts apstiprinājuma pieteikums tirdzniecībai šādā regulētā tirgū;

b) darbībām, kas veiktas tās teritorijā un kas attiecas uz finanšu instrumentiem, kuri pieņemti tirdzniecībai kādas dalībvalsts regulētā tirgū vai attiecībā uz kuriem iesniegts apstiprinājuma pieteikums tirdzniecībai šādā regulētā tirgū.

11. pants

Neskarot tiesu iestāžu kompetenci, katra dalībvalstis norīko vienu administratīvu iestādi, lai nodrošinātu saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu piemērošanu.

Dalībvalstis paredz pasākumus un procedūras efektīvām tirgus dalībnieku apspriedēm attiecībā uz varbūtējiem grozījumiem valsts tiesību aktos. Šie pasākumi var aptvert padomdevēju komiteju izveidi katrā kompetentajā iestādē; tās sastāvā būtu jābūt pēc iespējas daudzveidīgiem tirgus dalībniekiem, t.i., emitentiem, finanšu pakalpojumu sniedzējiem vai patērētājiem.

12. pants

1. Kompetentajai iestādei piešķir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kuras ir vajadzīgas tās uzdevumu izpildei. Tā īsteno savas pilnvaras:

a) tieši, vai

b) sadarbībā ar citām iestādēm vai tirgus uzņēmumiem, vai

c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām iestādēm vai tirgus uzņēmumiem, vai

d) izmantojot kompetentās tiesu iestādes.

2. Neskarot 6. panta 7. punktu, šā panta 1. punktā minētās pilnvaras īsteno atbilstīgi valsts tiesību aktiem un tajās ietilpst vismaz tiesības,

a) piekļūt jebkuram dokumentam jebkādā formā un saņemt tā kopiju;

b) pieprasīt informāciju no visām attiecīgajām personām, ieskaitot arī tās, kuras secīgi iesaistās rīkojumu nodošanā vai attiecīgo darbību veikšanā, kā arī no to vadītājiem, un, vajadzības gadījumā, izsaukt kādu personu un uzklausīt;

c) veikt pārbaudes un izmeklēšanu uz vietas;

d) pieprasīt esošo telefonsarunu ierakstus un esošos datu plūsmas ierakstus;

e) prasīt izbeigt jebkuru darbību vai praksi, kas ir pretrunā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu;

f) pārtraukt attiecīgu finanšu instrumentu tirdzniecību;

g) pieprasīt aktīvu iesaldēšanu un/vai sekvestrāciju;

h) pieprasīt profesionālās darbības pagaidu aizliegšanu.

3. Šis pants neskar valstu tiesību normas par dienesta noslēpumu.

13. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajā iestādē vai jebkurā iestādē vai tirgus uzņēmumā, kam kompetentā iestāde ir deleģējusi savas pilnvaras, tostarp arī uz kompetentās iestādes izraudzītiem revidentiem un ekspertiem. Informāciju, uz ko attiecas profesionālais noslēpums, nevar izpaust nevienai citai personai vai iestādei citādi nekā ir paredzēts normatīvo aktu noteikumos.

▼B

14. pants

1. Neskarot dalībvalstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas, dalībvalstis atbilstoši saviem valsts tiesību aktiem gādā par to, lai varētu veikt attiecīgus administratīvus pasākumus vai piemērot administratīvas sankcijas pret personām, kas ir atbildīgas par to, ka pārkāpti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu. Dalībvalsts gādā par to, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērā ar nodarījumu un preventīvi.

2. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija informācijai izveido 1. punktā minēto administratīvo pasākumu un sankciju sarakstu.

3. Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas par nesadarbošanos 12. pantā paredzētajā izmeklēšanā un pārbaudēs.

4. Dalībvalstis paredz, ka attiecīgā kompetentā iestāde var nodot atklātībai pasākumus vai sankcijas, kas tiks piemērotas par tādu noteikumu neievērošanu, kuri ir pieņemti, īstenojot šo direktīvu, izņemot gadījumus, kad to nodošana atklātībai radītu nopietnus traucējumus finanšu tirgos vai izraisītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.

15. pants

Dalībvalstis gādā par to, lai tiesā varētu iesniegt apelācijas pret kompetentās iestādes pieņemtajiem lēmumiem.

16. pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā vienmēr, kad tas ir vajadzīgs, lai izpildītu savus pienākumus, izmantojot pilnvaras, kas tām piešķirtas vai nu ar šo direktīvu, vai ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Kompetentās iestādes sniedz palīdzību citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Jo īpaši tās apmainās ar informāciju un sadarbojas izmeklēšanas darbībās.

2. Pēc pieprasījuma kompetentās iestādes tūlīt sniedz jebkuru informāciju, kas nepieciešama 1. punktā minētajiem mērķiem. Vajadzības gadījumā, kompetentā iestāde, kas saņem šādu pieprasījumu, tūlīt veic vajadzīgos pasākumus, lai iegūtu pieprasīto informāciju. Ja tā tūlīt nevar sniegt pieprasīto informāciju, tai ir jāpaziņo iemesli kompetentajai iestādei, kas nosūtījusi pieprasījumu. Uz šādā veidā sniegtu informāciju attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu, kas ir saistošs personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kuras saņem tādu informāciju.

Kompetentās iestādes var atteikt atbildi uz informācijas pieprasījumu gadījumā, kad:

— informācijas sniegšana varētu kaitēt pieprasījuma saņēmējas valsts suverenitātei, drošībai vai sabiedriskajai kārtībai,

— attiecībā uz tām pašām personām un sakarā ar tām pašām darbībām jau ir sākta tiesvedība šīs valsts iestādēs, vai

— attiecībā uz tām pašām personām un sakarā ar tām pašām darbībām jau ir pasludināts galīgs spriedums šajā valstī.

Vienmēr tādā gadījumā tās attiecīgi informē kompetento iestādi, kas nosūtījusi pieprasījumu, sniedzot pēc iespējas sīkāku informāciju par minēto tiesas procesu vai spriedumu.

Neskarot Līguma 226. pantu, kompetentā iestāde, uz kuras informācijas pieprasījumu pieņemamā laikposmā nav sniegta atbilde vai kuras pieprasījums ir noraidīts, šo neatbilstību var darīt zināmu Eiropas vērtspapīru tirgu vadītāju komitejai, kur notiks apspriede, lai pieņemtu ātru un efektīvu risinājumu.

Neskarot pienākumus, kas tām ir saistoši saskaņā ar tiesvedību krimināllietās, kompetentās iestādes, kas saņem informāciju saskaņā ar 1.

▼B

punktu, to var izmantot tikai tam, veiktu savus pienākumus, kas definēti šajā direktīvā, un tos, kas ir sakarā ar tādām administratīvām vai tiesvedības procedūrām, kas ir īpaši saistītas ar minēto pienākumu izpildi. Tomēr, ja kompetentā iestāde, kas sniedz informāciju, tam piekrīt, tad iestāde, kas saņēmusi informāciju, var to izmantot citiem mērķiem vai nodot to citu valstu kompetentajām iestādēm.

3. Ja kāda kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka kādas citas dalībvalsts teritorijā pieļauj vai pieļautas darbības, kas ir pretrunā ar šo direktīvu, vai ka darbības ietekmē finanšu instrumentus, ko tirgo regulētā tirgū, kas atrodas citā dalībvalstī, tā par to pēc iespējas sīki informē šīs citas dalībvalsts kompetento iestādi. Šīs citas dalībvalsts kompetentā iestāde veic atbilstošus pasākumus. Tā nosūta kompetentajai iestādei, kas to informējusi, veikto pasākumu iznākumus un pēc iespējas dara zināmas sākotnējās nozīmīgās pārmaiņas. Šis punkts neskar pilnvaras, kas ir kompetentajai iestādei, kas nosūtījusi informāciju. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes, kas ir kompetentas 10. panta nolūkiem, savstarpēji apspriežas par turpmākajiem pasākumiem, ko ierosināts veikt sakarā ar tās sākotnēji veiktajām darbībām.

4. Vienas dalībvalsts kompetentā iestāde var prasīt, lai citas dalībvalsts kompetentā iestāde veiktu izmeklēšanu šīs otras valsts teritorijā.

Tāpat tā var prasīt, lai dažiem tās personāla darbiniekiem būtu atļauts pavadīt šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes darbiniekus šīs izmeklēšanas laikā.

Tomēr par šo izmeklēšanu pilnīgi atbild tā dalībvalsts, kuras teritorijā to veic.

Kompetentās iestādes var atteikt izmeklēšanu saskaņā ar pieprasījumu, kas iesniegts atbilstoši panta pirmajai daļai, vai nepieļaut, ka kādas citas dalībvalsts kompetentās iestādes darbinieki pavada pašas personāla darbiniekus saskaņā ar pieprasījumu, kas iesniegts atbilstoši panta otrajai daļai, ja šāda izmeklēšana varētu negatīvi ietekmēt pieprasījuma saņēmējas valsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību vai ja pieprasījuma saņēmējas valsts iestādēs jau sākta tiesvedība attiecībā uz tām pašām personām un sakarā ar tām pašām darbībām, vai ja pieprasījuma saņēmējā valstī jau ir pasludināts galīgs spriedums attiecībā uz tām pašām personām sakarā ar tām pašām darbībām. Šādā gadījumā tās attiecīgi informē kompetentajai iestādi, kas nosūtījusi pieprasījumu, sniedzot pēc iespējas sīkāku informāciju par minēto tiesas procesu vai spriedumu.

Neierobežojot Līguma 226. pantu, tā kompetentā iestāde, uz kuras iesniegumu sākt izmeklēšanu vai lūgumu atļaut pavadīt tās darbiniekiem otrās dalībvalsts kompetentās iestādes darbiniekus nav atbildēts piemērotā termiņā vai tas ir noraidīts, var darīt šo neatbilstību zināmu Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejai, kur notiks apspriede, lai pieņemtu ātru un efektīvu risinājumu.

▼M1

5. Komisija saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz šajā pantā minētajām informācijas apmaiņas un pārrobežu pārbaužu darba procedūrām.

▼B

17. pants

1. Komisijai palīdz Eiropas vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 2001/528/EK (še turpmāk — "komiteja").

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus, un ar nosacījumu, ka saskaņā ar šo procedūru pieņemtie īstenošanas pasākumi nemaina šīs direktīvas pamatnoteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

▼M1

2.a Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim un pēc tam vismaz reizi trīs gados pārskata noteikumus par tai piešķirtajām īstenošanas pilnvarām un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šo pilnvaru darbību. Ziņojumā jo īpaši izskata nepieciešamību Komisijai ierosināt šīs direktīvas grozījumus, lai nodrošinātu Komisijai piešķirto īstenošanas pilnvaru pienācīgu darbības jomu. Atzinumam par to, vai grozījums ir vai nav nepieciešams, pievieno sīki izklāstītu pārskatu par iemesliem. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno likumdošanas priekšlikumu, lai grozītu noteikumus, ar ko Komisijai piešķir īstenošanas pilnvaras.

▼B

18. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā 2004. gada 12. oktobrī. Par tiem tās tūlīt informē Komisiju.

Ja dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

19. pants

Šīs direktīvas 11. pants neskar iespēju, ko kāda dalībvalsts var izmantot, lai veiktu īpašus juridiskus vai administratīvus pasākumus attiecībā uz tām Eiropas aizjūras teritorijām, kuru ārlietas ir minētās dalībvalsts atbildībā.

20. pants

No šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas atceļ Direktīvu 89/592/EEK, kā arī 68. panta 1. punktu un 81. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem ([1]).

21. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

22. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

([1]) OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.